

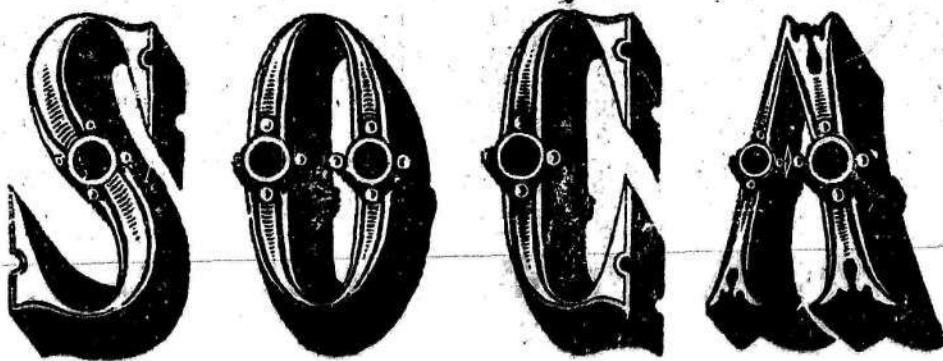
„Soča“ izhaja vsak četrtek in velja
s pošto prejemana ali v Gorici na dom-
posiljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrt leta „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „po-
slanicah“ se plačuje za navadno tristop-
no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 2 „

Za večje črke po prostoru.

Posamezne številke se dobivajo po
10 soldov v Gorici v tobakarni v go-
sposki ulici blizu „treh kron“. —
v Trstu v tobakarni „Via della ca-
serma 63“.

Naročnina in dopisi naj se blago-
voljno pošiljajo pod naslovom: Viktor
Dolenec v Gorici. — Rokopisi se ne
vračajo; dopisi naj se blagovoljno fran-
kujejo. — Dejalcem in drugim nepre-
možnim se naročnina zniža, ako se ogle-
se pri uredništvu.

Glasilo slovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic.

Poziv.

Podpisani so ob svojem času zopet poslali vis.
vladi pravila novega polit. društva „Sloga“ osnovane-
ga vsled poravnave in te dni došla jim je potrditev
vis. c. k. namestništva, da društvo pravno obstoji. —
Podpisani vabijo torej prav nujno rodoljube vseh kra-
jev in stanov, da v prav obilnem številu pristopijo k
novemu društvu, da s tem potrdijo in priznajo spr-
avo na Goriškem.

Kedor želi pristopiti, oglasi naj se pri enem
podpisanih osnovateljev in naj ob enem pošlje letnino
za l. 1876.

V Gorici 16. febr. 1876.

Franc Vidic, kaplan pri jezuitih. — Ignacij Grun-
tar, notarski koncipijent. — Viktor Dolenec, urednik
„Soče“.

Pravila

slovenskega narodno-politiškega društva

„S L O G A“

v Gorici.

§. 1. V Gorici je ustanovljeno slovensko narodno
-politiško društvo z naslovom „Sloga“

I. Namen društva.

§. 2. Društvu je namen, varovati in braniti pra-
vice Slovencev na Goriškem in pospeševati njim na
korist vse, kar sega v njihovo narodno družbinsko
(socialno), gospodarstveno in politično življenje, in de-
lati za napredek in pravo svobodo.

Društvo pa se ne vtika v strogo verske zadeve
in ne bode nič učinilo, kar bi znalo žaliti slovenske-
mu narodu priljubljeno vero, njene zavode in duho-
venski stan.

II. Sredstva, da se ta namen doseže.

§. 3. a) Društveniki se bodo shajali in razgovar-
jali o vsem, kar vtegne biti društvu na korist.

b) Priporočali in širili se bodo društvenim na-
menom primerni časniki in enake knjige.

c) Po okoliščinah se napravi bralnica v Gorici.

d) Izdajalo se bode ali posebno društveno glasi-
lo, ali pa se bode kak drug društvenim namenom ne
nasprotujoč časnik duševno in materialno podpiral.

e) Sklicavali se bodo ljudski shodi ali tabori,
in to z ozirom na dotična postavna določila.

f) Imeli se bodo podučni govori o vsakoršnih re-
čeh, ki so z društvenimi nameni v zvezi.

III. Kako se udje sprejemajo, odpustčajo ali sami iz-
stopajo.

§. 4. Kdor želi društvu pristopiti, naj se oglasi
osebno ali po katerem udu ustmeno ali pismeno pri
predsedniku ali katerem odborniku. Toda udje morejo
biti le polnoletni avstrijski državljani. Odbor nazna-
čenja lahko sprejme ali ne, in ni zato nikomur od-
govoren. Odbor ima tudi pravico, družabnike iz dru-
štva izkleniti, ako bi se nespodobno obnašali ali do-
sego društvenih namenov zavirali. In tudi zato ni ni-
komur odgovoren.

Sicer pa lahko vsakdo iz društva izstopi, da le
tri mesece poprej ustmeno ali pismeno svoj izstop na-
znani. Kdor zaostane s plačevanjem letnine čez eno
leto, sme ga odbor po enkratnem opominu izmed udov
izbrisati.

IV. Pravice in dolžnosti društvenikov.

§. 5. Vsak ud ima pravico do društvenih časni-
kov, spisov in knjig v morebitni bralnici. Časnik pa
ali spise take, da bi jih društvo samo izdajalo, bodo
dobivali udje za primerno znižano plačilo ali brezplačno,
kakor odbor sklene.

Pravica gre dalje udom, udeleževati se vseh raz-
govorov in sklepanj v občini zborih z določilnim gla-
som.

§. 6. Vsak društvenik ima dolžnost:

a.) pospeševati po svoji moči s poštenimi in po-
stavnimi sredstvi društvene namene;

b.) plačevati 50 soldov na leto, in sicer vse skup
uaprej. Odrajzani denar se ne vrača.

V. Društveni dohodki.

§. Društveni dohodki so:

a.) Doneski družnikov,

b.) prostovoljna darila.

VI. Sedež društva in odbor ali ravnateljstvo.

§. 8. Društvo ima sedež v Gorici; vodi ga odbor.

§. 9. Sestavljen ima biti odbor iz desetih druž-
nikov, ki jih volijo po listkih v obnem zboru za eno
leto osebno nazoči udje z nadpolovično večino glasov.
Zbor voli izmed vseh družnikov predsednika, de-
vet odbornikov in 5 namestnikov, odbor pa v prvi
svoji seji izmed sebe predsednika, denarničarja in taj-
nika. Namestniki odbornikov so tisti, kateri so dobili
za izvoljenimi odborniki največ glasov. Odborniki, ki
bi imeli konec leta izstopiti, vole se lahko vnovič.

Veli se lahko tudi po pooblaščenju, vendar pa
ne sme noben društvenik oddati več ko tri glase, za
se in še za dva druga uda.

VII. Dolžnosti odborova.

§. 10. Odbor, oziroma, predsednik, ali če je on
zadržan, eden podpredsednikov, zastopa društvo na
zunaj in izvršuje zborove sklepe, gospodari z društvom
nim premoženjem, pripravlja proračune, napoveduje in
vabi društvenike k zborom in napravi za-nje dnev-
ni red.

Uredovanje časnika, ko bi se imel izdajati, ali
drugih spisov vodi odbor sam ali po pooblaščenju.

§. 11. Društvena pisma podpisujeta predsednik in
tajnik.

VIII. Seje, zbori in shodi.

§. 12. Odbor se ima vsaj enkrat v mesecu na
predsednikovo povabilo v redno sejo suiti, izredoma
pa po potrebnosti.

§. 13. Občen zbor se bo sklicaval navadno en-
krat v letu, izreden zbor pa po potrebi in, ako ga
pismeno zahteva 30 družnikov ali pa 6 odbornikov;
tako zahtevan občni zbor se mora sklicati najmanj v
enem mesecu.

§. 14. Občni zbor je tudi lahko javen, ako od-
bor tako sklene. Zborovi sklepi so veljavni, kadar so
bili vsi družniki povabljeni in se jih je sešlo naj-
manj 20.

Da sklepi obveljajo, treba jim nadpolovične več-
ne glasov pričujočih udov.

§. 15. Reči, ki pridejo na dnevni red v občini
zborih, so, razen volitve odbora, te-le:

a.) Prvolednikov govor in tajnikov poročilo.

b.) Denarničarjev letni račun.

c.) Spremembe društvenih pravil.

d.) Vsakošna druga zadeva spadajoča po §. 2 v
društveno področje.

e.) Razpust društva.

Kar ima priti na dnevni red po nasvetu družni-
kov, mora se pismeno poslati ali ustmeno sporočiti
predsedniku vsaj en mesec pred obnim zborom.

Nujni predlogi se imajo naznanjati predsedniku;
o nujnosti sklepa občni zbor.

Račun izroči zbor trem izbranim udom neodbor-
nikom v pregled in potrjenje, potem ko je bil še 14
dni po zboru za vse ude razpoložen.

§. 16. Društvo napravi društvene občne ztore
lahko tudi zunaj Gorice, v katerem koli slovenskem
kraji goriške dežele, to da to poprej dotični politički
oblasti naznani.

IX. Razne določbe.

§. 17. Ako nastane med družniki prepir ali raz-
por v društvenih zadevah, razsodi reč odbor petih raz-
sodnikov. Vsaka stranka si izbere izred društvenikov
dva razsodnika, petega pa izberejo oni štirje in, ko
ne bi se mogli zediniti, izvoli ga predsednik.

§. 18. Društvo se ne more razpustiti, ako tega
ne sklenete v obnem zboru dve tretjini nazočih gla-
sovalcev.

§. 19. Ako se društvo razdere, preidejo njegovi
časniki in knjige v last učiteljskim knjižnicam na Go-
riškem po zborovem sklepu, druge reči pa in denar,
kar ga ostane po plačnem morebitnem dolgu, odloči
se ubogim dijakom goriških učilišč.

§. 20. Dokler se društveni odbor po teh pravilih
ne izvoli, oskrbuje osnivalni odbor njegova opravila.

Sprčuje se po predpisu §. 9. postave od 15. no-
vembra 1867, da slovensko narodno politično društvo
„Sloga“ v Gorici na podlagi predstojecih pravil zako-
nito obstoji.

V Trstu dne 30. januarja 1876.

Za c. k. namestnika

Winkler. l.r.

Jugoslovansko bojišče.

Iz Sutorine dne 4. febr. nam piše znan goriški
rojak g. J. St.: Naše stvari na jugoslovanskem boji-
šči se strašansko spreminjajo. Niža in viša politika
sedajnega časa se zvrča vsak dan, vsako uro na dru-
go stran. Kaj postane iz teh nesrečnih krajev, Bog
ve in nikdo drugi. — Mi se z junačkim srcem in s
ponosom bijemo za uboge brate in sestrice, to Vam
sprčujejo telegrami in dopisi od tukaj. Mnogo pada
naših, a na stotine več krutih sovražnikov. Osloboje-
nje podjarmljenih bratov Hercegovcev in Bošnjakov
mora tudi vsem drugim južnim Slovanom koristiti. S
to veselo nado se pogumno bojujemo, zvesti si, da
nas ne bode goljufala. Čez Balkan se vale črni obla-
ki — a izpod njih začenja prisevati zlata zarija slobode.
Hercegovinski junaki tepejo turške armade, v Sr-
biji vrc, na Kandiji puške pocajo, kosti Milošev se
iz groba dvigajo. Oj Turčin ti kleti, bije ti zadnja
ura!

Zdaj sem v Sutorini blizu avstrijske meje, tu ča-
kam sé svojo četo, katero mi je začasno izročil kapi-
tan Barbieru pri svojem odhodu v Beč, — da se po-
vrne. Menim, da pride v saboto. Pri zadnjem boji
pri Duže Monastir, katerega se pa ni naša četa dele-
žila, so naši junaki blizu 600 turških glav posekali.
Ves čas ustanka so bili naši zmajiraj zmagovalci, in če
naših 20 pade, mora turčinov najmanj 200 poginiti.
Lega zemlje, po tem brez poti in večinoma skalnato
površje nam je ugodno; na prostem bi se ne mogli
lahko držati. V omenjenem boji je pal naš slavní voj-
voda Maksim Bačević 25 letni, premožen, oženjen mož
s 4 otroci. Zgrudil se je, ko so naši junaki na ju-
riš z handžarom udarili. Slava mu hrabremu junaku
dal je življenje za domovino in svobodo.

Naša vojska se zbira zdaj v Zubcih; — te dni če
biti strašnega boja. Črna gora pomaga — skoro vse
vodi. Mislim, da neče dolgo trajati, ko bodo vili Cr-
nogorci svoje preljubljene gore zapustili ter se na
haudžare naslonili, saj jih je uže zdaj nad 2000 v boji
pod vrlim vojvodom Peko Pavlovič-em.

Dopisi.

V Gorici 17. februarija. (Sloga. — Gorica zdrav-
stveni kraj. — Pustne veselice. — Lovska postava in ona v
varstvo kmetijstvu koristnih ptičev — na papirji.) Na
prvem mestu današnjega lista smo priobčili potrjena
pravila novega polit. društva „Sloga“, katero bo od-
sihodb sprejemalo in objemalo zavedene goriške Slo-
vence brez razločka na to, ali so gorko ali hladnokrv-
ci, odločni napredujaki ali premišljeni konservativci,
samo da jim srce bije za narod in dom mili, v brambo
kajih se hočejo složni postaviti v en sam tabor pod eno
samo zastavo. Da bo pa moglo društvo uspešno de-
lati, potrebuje neophodno marljivih delavcev in požr-
tvalnih podpirateljev. Priporočamo toraj vsem rodo-
ljubnim Slovincem na Goriškem, kateri se strinjajo z
načeli in z namerami naše sprave, naj v obilnem šte-
vilu pristopijo novemu društvu, da bo ono pravi izraz
in živ dokaz resnične trajne sprave.

V kratkem bosta odbora društev „Soča“ in „Go-
rica“ sklicala občna zbora, da dasta sklenjeni spravi
konečno sankcijo z razpustom vsak svojega društva.
Menimo, da so stvari zdaj uže zadosta razjasnjene in
da ne bo tedaj nikakoršnih ovir.

Naš mestni zbor se še vedno prav marljivo ba-
vi z velevažnim vprašanjem, kako bi lepo našu Gori-

co v najkrajši dobi spodobno osnažil, okinčal in urav-
nal, da bi v resnici postala vabljiv klimatično-zdrav-
stveni kraj. Tudi v zadnji seji dne 16. februarja
je pretresal v ta namen nekatere predloge svojega teh-
ničnega odseka. Najvažnejši je oni zaradi naprave
preprotnih kopelji. Zdravstveni kraj brez primerne
kopelji je zares največja bedarija. Po zborovem skle-
pu se bode vkupilo v ta namen Rossi-jevo zemljišče
zraven mestnega vrta, katero je na ponudbo za 8500
gld. — Po mestu se o tem izboru mnogo govori, a
občno mnenje ni, kakor „Isonzo“ toži, prenagljenemu
sklepu nič kaj ugodno. Vprašanje zaradi preprotnih
ne kopelji je uže par let na dnevnem redu, pa da bi
bila rešitev še vedno prenagljena? Pozvemo
tudi o tem in poročimo prihodnjic.

Veseli pust je proti koncu vselej najhuje razbur-
jen. Pretek. saboto se je v naši čitalnici pleso-
željna mladina v pravem pomenu besede gatlila, da
so celo za dame sedeži zmanjkavali. Živa veselost je
družila ude in vablence do ranega jutra. — Isti ve-
čer je imel „Görzer Gesangsverein“ v društvenih pro-
storih „Concordiae“ jako obiskovan „Narrenabend“:
Pevaki zbori in soli, šaljive deklamacije in govori,
norčije razne vrste vzbujale in vzdrževale so neprene-
hajčo, razburjeno veselost. „Ginnastica“ in „Società
filodrammatica“ se tudi prav pogostoma po svoje radu-
jeti in kakor slišimo hoče celo „društvo goriških gospa
v podporo ubogih“ napraviti dne 23. t. m. maskerado
se zanimivim programom v gledišču, da nabere kolikor
mogoče veliko novcev za svoje blage namene. To se
pravi v najblajšem pomenu družiti „utile dulci.“

V časnikih smo čitali, da je te dni mestna gos-
poska konfiscirala šest srn, ki so bile na prodaj pri-
peljane, in da je prodajalca za vsako glavo na 25 gl.
globe obsodila, in to zato, ker je uže minul čas, o
katerem se smejo srne, zajci in druga divjačina stre-
ljati. Toda to se nij zgodilo v Gorici, ampak v —
Zagrebu, kjer imajo vladni organi to čudno muho, da
menijo, da se morajo dane postavbe tudi izpolnovati.
Pri nas, hvala Bogu, še nismo taki pedantje, zado-
voljni smo uže, če imamo postavbo na papirji; da li se
pa ta postavba tudi dejansko vrši, za to se naše poli-
tične oblasti malo brigajo. Skoro bi rekel, da je naša
lovska postavba samo za to dana, da jo more prestopi
vsak, komu: se poljubi. Kdor nij slep ali se ne
dela slepega, more pri naših mesarjih še zdaj videti
viseti srnetino. „Za mesnicami“ je neko okno še več-
raj bilo garnirano z zajci, akopram so lepi dnevi pre-
teklega meseca v teh živilih uže začetili iskro lju-
bezni. Tudi v varstvo kmetijstvu koristnih ptičev
imamo od leta 1870 postavbo, ki se dá — izvzemši
nekoliko tiskarskih pomot — prav lepo brati. Tam
se po imenu naštevajo koristne ptice, ki se od 1. febr.
počemši ne smejo loviti in ubijati. Ako kdo nima
pri roki deželnega zakonika, pa bi vendar rad poiz-
vedel, katere ptice ta postavba jemlje v varstvo ter
prepoveduje loviti i moriti jih začeti s 1. februarjem,
potrudi naj se samo pred ono omenjeno okno „za
mesnicami“ ali pa na naše trge — bodi si na slari
ali na novi — in videl bo onde te varvance ptičje
postavbe v šope nabrane poleg zajcev viseti. Opazil bo
tu kline, škinkovce, strnede, čizke, repnike, drozde,
kose, brinovke, itd. v pisane vence navezane. A or-
gani naših političnih oblastnj, oblečeni in preoblečeni,
sudejo se meni nič tebi nič mimo in tako lepo osvet-
lujejo našo postavbo, ki veli v §. 12.: Politčna okrajna
gosposka ima dolžnost, čuti nad tem, da župani na-
tanjko izpolnujejo določbe te postavbe. Za tem v §. 13.:
Opuščanje v tej postavi županstvom naloženih dolž-
nosti kaznuje politčna okrajna gosposka s kaznijo od
10 do 20 gld. v prid zaloga za deželno gospodarstva.
In dalje v §. 14.: C. k. žendarmarija, gozdno, lovsko
in osebje poljskega varstva, potem vsi javni ogledni
organi so dolžni, vsak zapazeni prestopki županu o-
vaditi. Tako veli postavba, a kako se izpolnuje?

V šoli učitelj podučuje mladino o koristnosti teh
ptičev in skuša v njej obuditi milosrčje do proganja-
nih nedolžnih živalic. A kako se ta teorija vjema s
prakso, ki jo mladina vidi na ulici? Avstrija sklenila
je z Italijo pogodbo zaradi varstva ptičev, ali kakor
prej omenjena postavba bode tudi ta pogodba bržčas
spala spanje pravičnega po registraturah. Saj imamo
postavbo, kaj čemo več!

S Krasa 29 jan. (Izv. dop.) V 5000 letih, ta-
ko je nekdo izračunal, bo tak mraz po Evropi, da vse
pomrje. To bo pa še le. Dans Vam pa imam poro-
čati, da vlada sibirski mraz uže zdaj po nekaterih člo-
veških središčih. Če prileti Ti govedar: Gašper, Vaš
volček se je zgrudil, i pojema! Ali ne boš posko-
čil, šel pogledat pa pomagat? Gotovo, tako bo vsaki
storil, ako se mu nij še kri v žuro spremenila. Če
Ti pa sestra umira, želi Te videti zadnjikrat, ker si
blizu, po te pošlje. Kaj? Ali ne boš opustil vse ter
šel k umirajoči, da ji z obličjem i besedo olajša teš-
ki bor se smrtjo? To bi bil revna človeška pokora,
porečeš, ki bi tega ne storil. Prav razgrnite tiste be-
da ne rečem črne bukve, pa zapišite vanje dva lju-
bezniava brata tukaj na Krasu.

Zena je umirala potem pa tudi umrla v Dev.
Poslje se marnj i povabilo do 2 njenih bratov, naj bi
prišla k njej. Brat v Pl. se začuti v grozno velikej
zadregi, ker ravno je bil povabljen k necemu Š. na

muljce, klobase, danke et caetera, i pa na obligaten
požirek. O ti strašna kombinacija, i grozno zahomo-
tani pa jokavredni stan reči! Herkules na križišču!
Kaj za vseh pasjih rokovih voljo je bolj imenitno i
pravo: Jti na slovo k sestri, ali tje, od kodar je prišla
tragična novica: Patrem suum occidi? Ako grem v
D., si misli, pa ne morem k Š., kjer me čakajo mulj-
ce, veseli prijatli et caetera. Zaklenivši se, se use-
de, skliče vse duševno starešinstvo skup, se globoko
zamisli, predlaga, zagovarja, sklepa. Vse to v mislih.
Uže je skoro vendar za to, da bi šel k sestri; a zdajci
nastopita dva nepričakovana stavka na borišče. Tudi
zagleda v fantaziji bogato obloženo mizo pri Š.; sliši
smeh, veselost i petje. Sline se mu začno cediti in
kriče: Kaj jej moram pomagati? zaviti palico v je-
zi, da je poročilo ravno zdaj moralo priti, zadene pa
na zrkalo i na uro i grozoviten žvenk pa resk mu
naznani, da je zdaj nekaj ubil, drugo pa polomil. Kar
ko ranjen tur poskoči, ne ozre se nič, pa jo v stra-
šni togoti udere k. Š. na muljce. Z Bogom, sestra!

Druzega brata v Zg. pa doleti maruj od sestre,
ko je ravno na kvarte igral. A kaj! si misli, se use-
de, ter se odloči za tre sette! Živi taka urnost v
sklepih! Zgini mečkanje!

Iz bovške doline 14. februarja. (Izv. dop.)
Zima letos posebno moč skazuje; mraza je večkrat do
11. stopinj; snega pa menda od 1. 1830. nikdar ni
bilo toliko; tukaj v dolini ga je 1 1/2 meter; na Pre-
delu ga je še več kot še enkrat toliko, ter nevarno
je, da bi se lahko kod kaka nesreča zgodila, ker mraz
le derži in sneg vedno naletava.

Tukajšnji delalci zdaj orjejo in kidajo, ter vese-
lijo se zaslužkov pri snegu, kateri jih odškodujejo za
slabo letino; posebno pa Predel da veliko opraviti, ker
tam je sila snega, da pošta čez ne more.

Iz Trsta 9. februarja. (Izv. dop.) se nam piše:
Pri nas se falimentir množo od dne do dne in sicer
prav sleparski. Kakih 15 manjših firm je faliralo po
novem letu in faliralo jih bode še prav mnogo onih
malih trgovcev, ki se etablirajo z 3000 gld., pa živé
kakor oni, ki premorejo 100000 gld. Taki ljudje na-
vadno delajo vse na kredit in navadno novo lukinjo na-
pravijo, čr kako staro zamaše; a prišel je čas, da se
bo scistil Trst one ljuke, katera zatira pravo trgov-
stvo in mestu jemlje svetovni kredit: v enem letu mo-
ra propasti vse, kar je gnjilega. Kaj hočete več: oni
teden je faliral nekdo s pasivo 70,000 gold. aktiven
pa je bil za samih 17 gl. 50 kr. To so čudeži, ki
se goi v Trstu „sotto il manto del grande progres-
so Italiano a Trieste.“

Ob uzrokih in o leku za to strašno bolezen mor-
da prihodnjic kaj več. — Še druga kriza nam preti
v Trstu: en par tisoč delavcev, fakinov in onih, ki
delajo pri ladjostjah je brez kruha. Ti ljudje hera-
cijo za delo in delajo prav po ceni, kajti njihove dru-
žine stradajo vsakdanjega kruha. — V podporo teh
ljudi osnoval se je poseben odbor. Kaj bo iz tega?
Trst propada in v tako kritičnih časih se ljudje pre-
pirajo zaradi železnice. — Ko bi naši Italijanissimi bili
za Predel, bi mi imeli uže davno drugo, krajšo zvezo
za svetovno trgovino; a posebni interesi vežejo neka-
tere ljudi na drage študije ložke železnice, kateri sta
nasprotna ministerstvo in tržaško trgovstvo. — „Fra
due litiganti il terzo gode“ tako si mislim, kadar či-
tam, da Italija dobi pontebesko zvezo predno kakor mi
svojo. — Našim Italijanissimom pa je morda to prav,
saj šk. njo v Italijo. Tudi g. V. C. Zupanu se boste
menda Vi Goričani zahvalili za predlog, da se navdu-
šite tudi Vi za „Lack—Lauensdorf.“ Gosp. narodni
gospodar slovenski v Ljubljani menda ne pozna posebno
vitalnih interesov Goriških. — Sicer pa so njegovi raz-
logi v „Narodu“ nam in Vam popolnoma poznani in
„stari.“ — Polit. društvo „Edinost“ je imelo 2. t. m.
občni zbor v Skednju, nazočih je bilo čez 60 udov.
Dolinar je slavil v posebnem govoru Vodnika in zbor
je sklenil prošnjo na magistrat, da bi se gnoj in dru-
gi odpadki v mestu pripustili okoličanom. Okoličani
so vrli narodnjaki in mej njimi posebnost Skedenjci,
samo na čelu še nij zadosti taktičnih in večjih mož,
pa to se morda popravi. Tudi naša tržaška čitalnica
bi bila prva na Slovenskem, ko bi imela kaj marljivi-
vih in prav energičnih mož na čelu vsega gibanja. Ele-
menta je tukaj dosti in izvrstnega. Prihod. kaj več.

Iz Ljubljane, dne 12. febr. (Izv. dop.) Vsacemu
pravemu i istinitemu narodnjaku i prijatelju našega
napredka mora se nekako smejati serce, mora se na-
vidati z nekako nepopisljivo radostjo i nado, ko vidi
dva strastna nasprotnika, da sta odložila orožje i
segla si prijateljsko v roke; strastna nasprotnika sta
se pomirila, prepričala se, da nesloga le tlači i podi-
ra i da ne obrodi nikedar sladkega i zdravega ploda.
Vaša narodna sloga na Goriškem naj služi vsem na-
šincem v izgled; a preden hočete, da vas vsi drugi
posnemamo, morate dokazati, da ta zveza nij le po-
mirje, mej katerim se izmišljajo na skrivnem novi
vojni načerti, kujejo ostra orožja, zlivajo ogromni
topovi, pripravljajo mnogobrojna streliva; vi na prvem

mestu morate nas prepričati z dejanjem — ne le z
besedo, — da je takosna zveza mogoča, vi nas mo-
rate voditi, vi biti našim kažipotom! I ako i kedar
se bodo obistinile naše serčne želje, naša pričakova-
nja, tedaj se združimo po vsej Sloveniji oba narodna
tabora v enega samega, — v radost našim bratom,
v jezo i strah tujcu i nasprotniku. Vsledi mnogim
dopisom i poročilom, prihajajo v raznih slovenskih kra-
jevih strankarji vedno bolj do spoznanja, da: Duobus
litigantibus tertius gaudet, i da: Veselje podpira lju-
bi mir, življenje podira gerd prepir. I istina je, da
edinost, zloga, mir pospešujejo blagostanje družinsko,
narodovo, državno: nasprotnost, neprijateljstvo, so-
vraštvo podirajo vse koristonosne naprave, teptajo
vzajemne postavbe, uničujejo vzajemna dobra.

Pomirovalen vetrič, koji veje sedaj po vsej Slo-
veniji, nas vede do nade, da je vendar narod sloven-
ski še — narod, da ima v sebi še dobro i zdravo
jedrice, da veje i vejice so vkljv tolikim neviham i
vetrovom nepolomnjene i da narod ima še zdrav sok,
koi bode pospeševal v mirnih i blazih časih rast i
blagostan. Ako pa je tako, tedaj le serčnost, zopet
na skupno delo, združimo se v vzajemen i splošen
sinater, kajti:

„Nikdar ne bode poginol narod, ki sam v sebe
zaupa!“ (Izrek iz Konfucija)

Ako želimo pravega napredka, ako hočemo sa-
mostalnosti, ako tirjamo svobodo „zlato“ od svojih
neprijateljev, delajmo, trudimo se sami v ta namen,
za napredek, za samostalnost, za svobodo narodovo;
vse to dosežemo pa le po potu sloge, drug naslanja se
na drugega, drug pomagaje drugu. Vaša „Sloga“
naj nam bode danica, označovalka — zlate dobe; da
se vresniči, podpirajte se vzajemno, z dejanjem i z
besedo pričajte, da je to pravi narodnjaški čin, a ne
morda — sredstvo v bogsigavedi kaki smater; „Cultive,
arrose la jeune plante avant qu'elle meure; ses fruits
feront un jour tes délices.“ (obdeluj, zalivaj rastlinico,
preden usahne; njen plod bode nekedaj tvoja radost)
pravi Rousseau, i s temi besedami končam tudi jaz o
tem.

10. t. m. ovesili se tukaj onega vojaka — pro-
staka J. Varga, koji je bil vstrelil vlaškega leta svo-
jega desetnika v Kamniku; do zadnjega trenutka so
pričakovali pomiloščenja, a nij došlo gotovo zbog
strogih vojničkih postav. Čudno je bilo, da se je ta vest
tako malo raztrosila poprej po Ljubljani, da so jo lju-
dje izvedali večinoma stoperv predvečer ili onega ju-
tra; vsled tega pa tudi nij tako obilna množiča obi-
skovala obešenca v jami za prisilno delavnico, kakor
je sicer navada pri enacih dogodljajih; seveda je ovi-
ral pot radovednežem i radovidnežem nekoliko tudi
visok sneg, akopram so ga bili vojaci še zadostno iztre-
bili; a ves omenjeni den je tako snežilo, da je bila
iztrebljena pot zopet skoro zametena.

Kar obešenca samega zadeva, pravijo ljudje, da
niso še videli v enacem položaji nobenega tako
serčnega do zadnjega trenutka, kakor je bil on,
kar je pa tudi zelo verjetno: razvidelo se je uže na
njegovem obrazu, da nij bil onih, kojim se tak zločin
le — naključji. Tudi njegovi pajdaši, koji so ga pri
vešalah stražili, se niso posebno hvaleredno zadržali,
primerno onemu kraju: skoro neprenehoma so se sme-
jali ili posmehovali, kar je zadostno pričalo, da so su-
roveži.

Kakor obično o tacih prilikah, enako tudi tedaj
hitele so stare ženice, i babjeverni možiceljni v lote-
riji, da zajigrajo še poslednji s težkim trudom i z
odterganjem prepotrebne grizljaja prihranjen groš,
da poskusijo, še enkrat svojo srečo se številkami obe-
šenca: 3, 13, 20. Druzega jim ne morem privoščiti,
revam, nego: — Bog jim daj srečo!

S. D.

Iz slovenskega Štajerja dne 12. svečana.
(Izv. dop.) (Kožuh-oderuh; volitev v državni in deželni
zbor; zima; železnica Celje- Dravburg; Iz „kajhe“ bi
ga radi rešili.)

Zadnjič sem vam poročal o Kožuhovi ebravnavi,
katera se vrši pred porotniki v Celji. Evo obsodbo! —
Po izvrstnem zagovoru je Kožuh, kateremu se je do-
kazalo, da je kriv 39 goljufnih dejanj obsojen na — tri
leta teške ječe. J. Kandolini na eno leto teške ječe. —
Dragotin in Julij Schmidt sta bila kot nekriva spozna-
na, ipak prvi na 100 f. in drugi na 25 f. kazni ob-
sojena. — Franjo Kavčič je bil nekrivega spoznan. —
Tako se godi dandaes po sveti. Druzega nij, ko go-
ljutija. — Istinite so Quintilija besede: „Dedit hoc pro-
videntia divina munus, ut honesta magis inveniatur.“
To je: „naj večji blagoslov, katerega je Bog člove-
čanstvu dal, je, da poštenost naj dalje traja.“ —

Kakor Vam je uže dopisnik iz Maribora poročal,
je voljen za izpraznjen državno-poslanski sedež za
mesto Maribor, Ptuj, i t. d., g. dr. Duhač. — Za dežel-
nega poslanca, za okolico Maribor, Š. Lenart, Slov.
Bistiica kandiduje za g. dr. Radač. Sedaj pride čas
za Slovence, da pokažejo, je-li jim je kaj mar za slo-
go. To Vam bode prva poskušnja v ognju. — Upamo,
da deželni zbor štajerski zadobi v kolo narodnih bo-
riteljev zopet prav dobro slovensko moč. — Kakor či-
tamo v zadnjem listu „Slov. Gospodarja“, vabi g. dr.
Radač kot kandidat za deželni zbor štajerski volilce in
volilne može na pogovor v Račah v hiši gospoda Bo-

the-ja dné 17. februarija (v četrtek) ob dveh popoldne.

Letos imamo tukaj prav hudo zimo. Kaj bi dejal mehkužni goriški „škartos“, ko bi se zazibal v sladke sanje, ter mislil si, da je na Štirskem. Bože mili! Dne 25. novembra t. l. je pal prvi sneg, znebili se ga nismo še in vedno z majhnimi prestanki pada. Sedaj ga imamo uže 2 metra visokega, tako, da se moža od ene strani do druge ne vidi. — Stari ljudje pravijo, da od leta 1829 na 1830 nij bilo kaj takega. — Po cesti so uže štirikrat razorali sneg s tako zvano „nadlogo“, da vsaj po pošti lahko časopise dobivamo. A vedi, dragi Goričan! da po cesti gredočemu konju se vidijo samo ušesa iz snega, drugega ne vidiš niti od leve niti od desne strani. — „Čudni časi to!“ — Ljudje imajo ob Savinji na tisuče nakupičenih „platanic“, plavov in po mnogih žagah različnega lesa in boje se, da bode pri južnem vremenu, ko bode začel sneg kopneti, povodenj, katera jim les pobere, kakor se je lansko leto zgodilo na zgornjem Štirskem. — Na strehah leži čez seženj visok sneg, tako, da ga morajo ljudje dol metati, inace jim strehe vdere. V bližnji vasi L. je neki kmet vse pohištvo spravil iz hiše, boječ se, da se pod snegom streha vdere. — Razne stare in šibke kozolce, skednje itd. je sneg uže polomil. Drevesa onemogućijo pod teškim jarmom in veje pokajo in se lomijo.

Otroci, kateri žive v okolici, ne morejo v šolo dohajati. Še tržka mladina komaj v šolo pristopa. In vendar ga nij še zadosta. Baš ko to pišem, tako mede, da se človeka gredočega tik hiše ne vidi. Ptice kar v hišo dohajajo in se pusté z roko loviti. V Nazaretu, 1/4 ure od Mozirja, da je prišel divji kozel sam v hišo in se je pustil prejeti: — To bi še le goriški noviški dopisnik izdihnil. To vam je „Severija.“ In vendar je gola istina. — Železnica Celje-Drauberg se bode gotovo stavila, kakor poročajo razni listi. Po takem zadobi krasna savinjske dolina tudi kos železnice. Saj je tudi popolnoma prav, kajti statistične datke kažejo, da samo gornja savinjska dolina izvozi vsako leto nad tri milijone tovara v druge kraje. Za prvo leto bode baje stala 700.000 gld.

Znani ustavoverni kandidat Wretzl et comp. so, kakor gre govorica, zložili 10.000 gld., da sto kavci-jo rešijo iz „kajhe“ slovitega Ericeta (Brandstetterja.) Ali bi ne bilo bolje obrniti oni znesek za kak dobrodejni namen? Kali? —

Mozirski.

Politični pregled.

V Gorici 17. febr. 1876.

Državni zbor na Dunaji konča v kratkem svojo sedajno sešijo, ali odloži vsaj nadaljno zborovanje za nedoločen čas. To razvidamo iz tega, ker je knez Auersperg uže povabil poslansko zbornico, naj se loti volitve delegacije, „Wiener Zeitung“ pa priobčuje Cesarski patent, vsled katerega so sklicani deželni zbori za dan 7. prih. marcija.

Razprave zaradi ministerske krize so v Dunajskih in drugih listih potihnile. Prav to vprašanje dokazuje, kako mršavo je v Avstriji ustavno življenje; vse drugačno, nego v drugih, zares ustavnih državah. Kedar se drugod ministerstvo razpré sè svojo stranko tako, da njegovi predlogi ne obveljajo v državnem zboru — odstopi ministerstvo, umakne se drugemu, koje si upa vstrezati zahtevam zborove večine. Pri nas se je pa posebno v novjšem času pokazalo, da se naši ministri ne dajo tako lahko naz svojih mehkih sedežev preplašiti. Ministerstvo je predlagalo trgovinsko pogodbo z Rumunijo in zelo teško je svoje privržence užugalo, da so se zavezali za njo glasovati. Ministerstvo je dalje predlagalo nov pristojbinski davek in minister Depretis je v zbornici slovesno zagotavljal, da odstopi, če ne obvelja njegov predlog. In glejte, njegovi se niso ustrašili napovedane odpovedi ter so se v odsekovih in klubovih sejah jasno izrazili, da nikakor ne privole v novo davščino! Je-li finančni minister, so li njegovi tovariši zaradi tega odstopili? Kratke sanje! vsi še trdno sedé na svojih kuruličnih slonjčih. Kaj je pač krivo takih neustavnih prikazni v ustavni državi? — Nič drugega, nego razcepljenost opozicije; pri nas v Avstriji se ne more nikakor govoriti o eni kompaktni opozicijski stranki, ampak o mnogih sedajnemu vladnemu sistemu nasprotnih strankah, katerih vsaka misli, namerava, hoče kaj posebnega doseči. „Vsaka glava ima svojo pamet“, je rekel Banjškar, ko

se mu je žakelj razvezal in so mu po hribu na vse strani drčale zeljnate glave.

Taka je pri nas v Avstriji z raznimi strankami mnogo glavne opozicije: Vsaka ima svojo pamet in jo hoče imeti in obdržati do zadnjega. Ta razcepljenost ugaja neizmerno ustavovercem, kateri so vsaj v glavnem načelu edini in kateri se, naj se kedaj še tako hudo med seboj razkavsajo, vendar vsakrat na mah združijo, kedar vidijo, da preti nevarnost vladnemu sistemu.

V sedajnem položaji pa bi se menda ministerstvo samo rado z lastno stranko razprlo, da bi potem lahko častno odstopilo, ker se mu ne mara posrečiti sprava z Ogersko. Dokler se opozicija ne spameti ter ne najde kak modus vivendi, po katerem bi se dosegla med njo potrebna solidarnost v glavnih vprašanjih, — toliko časa ne more na površje priti, ne more vlade v roke dobiti. Če v sedajnem položaji tudi nastane kaka ministerska kriza ali prememba, ne more imeti za nas nobenega posebnega pomena. Naj je Auersperg na krmilu, ali Taaffe ali kedor koli te baže, politični sistem ostane isti, dokler morda nagodba z Ogersko cele situacije ne prekucne. — Mnogo se govori v merodajnih krogih, da vtegne Andrassy, minister zvnajnih opravil, odstopiti, kar pa ni prav verjetno, posebno od kar je telegraf iz Carigrada poročal, da je visoka Porta sprejela vse predloge, zaradi reform na Turškem, koje in v svoji znani noti razložil in da je Sultan se podpisal dotični iradé. Ako bi ustaši in ž njimi ves civilizovan svet še kaj verjeli turškim obljubam, zabilježil bi lahko naš minister zvnajnih zadev velikanski uspeh v knjigo svojega poslovanja in bi se smel ž njim ponášati — a tako ste menda njegova nota in Sultanova iradé — le prazno kvante, katere nikdar ne pregovore junaških ustašev, da bi položili zmagovalno orožje.

Angleška in Francoska ste odposlali vsaka nekoliko svoje mornarske vojske pred Raguzo. Dalmatinski ces. namestnik, general Rodich, je bil te dni poklican na Dunaj; razni časniki ugibajo vsak po svojih namerah, zakaj se je to zgodilo. Nam se nikakor ne zdi čudno, kajti v razgovorih, katere vtegne imeti vlada o Dalmaciji in sosednjih deželah v sedajnem izrednem položaji, gre pač dalmatinskemu c. k. namestniku merodajni glas.

O bosniško-hercegovinski ustaji poročamo na drugem mestu. — Iz Bulgarije poroča nekdo v „N. fr. Pr.“ da tam močno vre in da tamošnji ustaški odbor v Bukareštu kaj marljivo dela.

Rumunija se brani odrajavati Turčiji letni donesek ali tribut v znesku 60.000 cekinov, češ, da ta donesek je plačevala samo za to, da Turčija varuje Rumunijo. Ker pa sedaj Turčija niti Hercegovine ne more vkrotiti, kako bi branila Rumunijo? — Rumunsko ministerstvo je odstopilo, akopram je dal senat samo naučnemu ministru nezaupnico. V tej majhni, po kulturi še malo obilzani državi se bolje spoštujejo ustavne šege, nego v obširni Avstriji. — Zbornični predsednik in podpredsednik sta od kneza pooblašena, da sestavita novo ministerstvo.

Iz Francoskega ni važnih vesti; volitve še niso končane, mariveč je boj raznih strank še vedno prav živahen. Da zmagajo republikanci, o tem ni dvombe.

Angleška kraljica potuje 25. t. m. na kontinent. Ni davno, kar se je govorilo, da misli odstopiti od prestola, kakor hitro se povrne domov princ Galles, kateri potuje zdaj po indijskih kolonijah. Ta govorica se je uže večkrat po svetu raznašala, pa je vsakrat zopet potihnila.

Nemški državni zbor je končal dne 11. t. m. svojo sešijo; Bismark se mu je še poprej iskreno zahvalil za odlično zaslugo, katero si je pridobil s potrjenjem kazenske postave.

Razne vesti.

Zimska kopelj. — V Mirni, uro hodá od našega goriškega mesta na erarski cesti ležeči vasi, odprla se

je bila 1. svečana t. l. „nova kopelj“, (za kratek trenutek, za eno samo osebo). Navadni izrek starega tominskega kupčevalca s teleti je bil „Korajža velja“ ravno oni izrek velja je na zgori omenjeni dan edine-mu tukajšnjemu uradniku, (rodom lahu): Ko je poznó v noč, srkanja dobre kapljice vtrujen v svojo spalnico (kar je ob enem tudi poštna uradnja) prilazil, in se v posteljo skobacal ter zadrémal: prikažejo se mu 4. oboroženi žandarmi (v sanjah) ter ga hočejo siloma odgnati. Ubogi naš uradnik v prepričanju, da ni se proti postavam pregrešil, brani se kar more, in ko vidi da mu ne bode druga péla, kot da mora ž njima v „zapor“, skoči nagloma po koncu ter na pol oblečen teče s postelje na prosto, in glej! ko po glavni ulici (cesti) do srede vasi prisopiha, naleti na drugo prikazen: zagleda namreč „prešiča“ na cesti; kar na enkrat se mu „korajža“ v zagorelih možganih izbudi ter meni nič tebi nič, pohaja za njim, in ko štirinogati do roba naše krotke rečice Vipave, od poštarja preganjen, pridere, skoči vanjo, ter ob enem poštarja za seboj privabi. Ko se pa poslednji do dobrega okoplje, in še za časa iz kopelji (Vipave) prileze, zginele so mu žandarmske in prešičeve prikazni, ter gre na duri svojega poštnega pismošosa udrihati, da ga sepanja prebudi in za preobleko in ogretev otrp-njenih udov poprosi.

Iz Nabrežine. Tukajšni mladenci napravijo 10. tek. m. v soboto veselico s petjem in plesom v dvorani G. Franca Gruden-a, tukajšnjega posestnika. Začne se točno ob 8. uri zvečer, vstopnine en forint. C. rodoljubi so vljudno vabljeni, da se te veselice udeležé. Svirala bo tržaška godba. Gospoda, pust ima le še kratek jezik, posegnite po veselicah.

Popravek. — Gospod Aleševc nam piše iz Ljubljane, da tisto orožje, katero je meseca novembra minolega leta ljubljanska policija nekemu ruskemu kavalirju v Ljubljani konfiskovala, nij bilo namenjeno vstaškima četovodjama Hubmajerju in Ljubobratiču, kakor je trdil naš ljubljanski dopisnik v 4. št. „Soče“, ampak da je bilo privatna lastnina ruskega kavalirja, potujočega skozi Ljubljano v Nizzo, kder se je hotel z lovom kratkočasiti in je v ta namen na Dunaji za-se kupil dve puški in dva revol-verja.

Vertojbanska čitalnica napravi v soboto 26. t. m. ples v Lasičevi dvorani. Sviral bode vojaški septet. Začetek ob 8. uri. Odbor.

Društvo „Edinost“ v Ajdovščini napravi v nedeljo dne 20. februarija veselico s petjem, tombolo in plesom. Začetek ob 7. uri zvečer.

Javna zahvala. — Podpisano županstvo se vrlim sosedom Ajdovcem za njih obilno udeležitev in zares neutrudljivo delovanje pri gašenji včerajšnega ognja v imenu onesrečenega posestnika naj topleje zahvaljuje. Ko bi se kdaj pri vas enaka nesreča — kar pa Bog in sveti Florijan obvarujta — pripetila, bodite vrli sosede naše krepke pomoči zagotovljeni.

Županstvo v Šturi dne 13. svečana 1876.

Defranceschi l. r. župan.

V A B I L O.

V dveh tednih izide prvi zvezek slovenskih narodnih pesnij. Obsegal bode 33 domačink četvero-glasno za možki zbor postavljenih (v partituri). Naročnina mu je 1 gld. Nadajam se, da se stvar Slovincem sama priporoča, da mi je nij treba še posebej zagovarjati. — Svoje prijatelje po domovini, posebno pevce prosim, naj se kolikor toliko potrudijo, da se zanesene knjižica mej narod, kateri od dne do dne bolj pozablja svoje najlepše pesni in jih nadomestuje s tujim plevelom.

V Gradci 16. februarija 1876.

JOSIP KOCIJANČIČ
Univerzitat.

Poslanica.

V Gorici 15. februarija 1876

Na poslano iz Solkan v zadnji štév. „Soče“ odgovarjam, da sem se nadejal boljšega odgovora, ne pa napada, ki nima meritorično nobene veljave. —

Gospodje, ki se čutijo žaljene vsled moje prve poslanice, naj se objavijo, če jim ljubo, da jim bom po tem tudi javno dokazal, kar sem trdil, meni se za zdaj to zdi popolnoma nepotrebno. Če koga kaj boli, naj se oglasi, jez pa se držim pravice in faktov.

Veliki posestnik

Listnica občinstva

Gospodé. M. S. v D. ali S. ne vem. — Po zadnjemu tvojemu listku kterega sem prejel 3 pros. t. l., ne vem ni sluha niti duha več o tebe i možda počivaš uže v rahlejši zemlji? — Ako pa še živiš — Na svidanje prosem, kaj v kratkem! . . .

(Sž. - s - ki.)

Listnica upravnistva.

G. Čokelj, Herpelje. Prejeli 2 gl. za Š. do 1. jul. 1876. I. Ipavec nam nij nikoli ničesa poslal. G. Br. v Kopru. Prejeli 5 gl., pa prosimo, da nam v kratkem pošljete še drugi zaostanek, oh enem pa sporočite svojim drugom, da bi kmalo kaj poslali na račun. S. za tek. leto, če hočejo list pejemati redno. Stare dolžnike zadnjikrat opominjamo, da plačajo, če ne jih objavimo.

Oznanilo.

Vodstvo goriške zastavljavnice, ustanovljene po grofu Jožefu Thurn-u, naznanja, da se bodo predajale na javni dražbi dne 9. marcija 1876 in po tem iste še ne rešene zastave, ki so bile IV. četrt leta 1874 (to je: meseca oktobra, novembra in decembra 1874) zastavljene. V Gorici dne 10. februarija 1876.

Lekarnica Pontoni

pri zamorcih
v Raštelu v Gorici

ima glavno zalogo lekov domačih in inostranskih, posebno pa priporoča sledeča jako imenitna zdravila:

Pastilje Francoini iz tamarindovane kasije. Proti boleznim v grlu, kašlju, hripavosti, prehlajenju, kataru tudi kroničnem; koristijo tudi pridgarjem, učiteljem in percem. Vsaka škatljica in vsaka pastilja ima Francoinijev pečat, na kar je treba paziti. Škatlja po 25 soldov.

Anaterinova voda Francoinijeva proti boleznim v ustah in zobobolu po 60 soldov.

Ekstrakt iz tamarinda Francoinijev, za čiščenje krvi, velja 40 soldov.

Merluzzovo olje iz ribe polenovke od Dorscha iz Norvegije po 70 soldov steklenica

Restitutions fluid za konje, ki krepča in vzdržuje konje. Steklenica velja 1 gl. 20.

Pravi Seidlitz-ovi praški, Mollovi po 1 gl. škatljica; pravi Sirup Paglianov iz Florence.

Mellsov špirit od beneških menihov

Plaštri iz Brešije proti raznim boleznim;

Angleški balzam proti trganji,

Čistilne kroglice Dehaut-ove iz Bireza pri katerih živauji nij potrebna dijeta

Srup iz zelišč za prsno bolezen, katerega lahko rabijo otroci in odrasli.

Wilhelmov čaj za čiščenje krvi. Edina zaloga za našo deželo. —

Karol Zanetti

Kašelj

najhujši ozdravijo imenitne pastilje

Menotti

Seidlitz-Moll

edina in glavna zaloga v lekarnici Zanetti, prodaja se po 1 gl. škatlja.

Ekstrakt iz Tamarinda

najboljši in najmočnejši, kolikor jih je bilo doz-daj izdelovanih v raznih lekarnicah. Hiter pripomoček proti zagerljenosti, notranjem kataru, prsnem prehlajenju, driski, stane samo 40 soldov.

Zdravitni fluid

za konji (Restitutionsfluid) Ta lek ima lastnost, da izdrži konje dolgo časa pri moči. Ena steklenica stane f l. 20 z navodom vred.

Pagliano Sirup

pravi iz Florence.

Čaj Wilhelm in Köllör

za čiščenje krvi.

Hofmanova Odontina

proti bolesi zobov. Najhujša in neprejeljiva bolečina jenja precej, če se eno kapljico tega leka vlije na bombaž in dene v votel zob.

Edina zaloga vsakovrstnih mineral-skih vod in sledečih posebnih lekov:

Absent Montovanov iz Benetak. — Prava Magnezija angleška Henry-Blancard in Val let. — Zobna zmes Pfeffermanova. Popp, Suin de Suotemart. — Arabska Revalenta v prahu in testu — Prah za olajšanje prebavanja dr. Gollis-ov. — Pastilje Vichy Bilin, George. Milo iz zelišč Borchard-ovo. Glicerina Hoffman. — Mesni ekstrakt Liebigov in vsakovrstna homeopatična zdravila.

Na Travniku prva lekarna sem od škafje.

Svetinja za napredek

Svetinja za zasluge

ALBERT SAMASSA,

c. kr. dvorni zvonar izdeljavec strojev in raznoterega orodja pri gašenju ognja v Ljubljani, priporoča p. n. cerkvenim predstojnikom in občinskim zastopom:

Vbrana zvonila

z vso potrebščino, kakor jarmi, ojnice, okovi. Zvon tudi 40 centov teže, zamore en mož zvoniti; dalje priporoča vse vrste brizgalnic, orodja za gašenje, vodnjake, cerkvene svečnike iz medenine, ventile, šravbe itd. itd.

Občinam in gasilnim društvom, da si zvonove in gasilno orodje lahko omislijo, privolim plačevanje v obrokih.

Diploma pripoznanja

Diploma pripoznanja

!!14 svetinj!!

Št. 30.

Razpis učiteljskih služeb.

V sežanskem šolskem skraju razpisujejo se s tem:

- Služba popotnega učitelja v Barki-Vatovlje provizorično z dohodki učiteljske službe II. vrste;
- učiteljske službe v šolskih občinah III. vrste v Brestovici, Auberju in Rodiku;
- mesto podučiteljice II. vrste v Komnu.

Dohodki teh služeb so določeni v §§. 22, 30, 33, 34 in 39. deželne šolske postave 10. marca 1870 oziroma 16. oktobra 1875.

Prosilci naj vložijo svoje prošnje previde-ne z dokazom učiteljske sposobnosti in deseda-njega službovanja, naj dalje do 24. marca 1876 pri dotičnih šolskih svetih.

Prosilci, ki ne služijo v tem šolskem okra-ju, naj vložijo prošnje po njim predpostavljene šolskih oblastih.

C. kr. okrajno šolsko svetovalstvo
v Sežani, dne 7. febr. 1876.

APNENICA

v Solkanu,

napravljena po najnovejši sistemi, v ka-teri podpisani žgè najfineje apno (vsa-kih 24 ur 13000 Kilogramov) bode za-čela delati s 1. marcijem t. l. Zraven velike dobrote apna na nov način nare-jenega je tudi cena tako nizka, da za-morem konkurirati na vsako stran. —

Pri apnenici v Solkanu
stane 100 Kilogr. 80 Sold.

v Gorici v mestu 92 "

na postaji v Gorici 94 "

Naročila, katere naj se blagovolijo po-šiljati zmerom 12 dni pred potrebo, po-šiljajo naj se lastniku

Janezu Marušiču

zidarskemu mojstru in posestniku v Solkanu pri Gorici

Svilorejci!

Kakor v preteklih letih, pre-skrbljujem tudi letos popolnoma zdravo svilodno seme, domače in japonsko. Cena je po 6, 5 in 2 gl. unca, kakor je seme različno vzgojeno.

FRANCE pl. GIRONCOLI.

Peter Sbuelz

kemikar in lekarničar

prevzel je s 1. januarjem 1876 ravnateljstvo lekarnice Kerpan-Poli „pri Zamorcu“ blizu gostil-ne treh kron. — Priporoča se občinstvu.

OZNANILO.

Podpisana si šteje v dolžnost naznanjati, da bode srečkanje v lo-čerji na korist za uhoga Goriška dekleta, ki se je imelo vršiti uže v preteklem decembru, vsled ministerjalnega dekreta od 4. januarja štev. 126, — še le

8. decembra tek. leta.

Odložiti se je moralo za to, ker je ostalo še mnogo loterijskih srečk neprodanih in ker v mnogih krajih o tej loteriji niti vedeli niso.

Podpisana bode ob svojem času objavila prvi izkaz dotičnih dotikov.

MATILDA GROFINJA CORONINI.